[2019] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 319

ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਪੁਸ਼ਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 855)

06 ਮਈ, 2019

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਨਜ਼ੀਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973: ਧਾਰਾ 340– ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਦੁਰਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ- ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 17.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ- ਜ਼ਮਾਨਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ 'ਤੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 17.08.2016 ਨੂੰ 23.15 ਵਜੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 18.08.2016 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9.30 ਵਜੇ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 29.08.2016 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ- ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਤਾਰੀਖ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਸੀ- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਅਲੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਦੁਰਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੂੰ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 193, 466, 468 ਅਤੇ 471 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਪੀੜਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ- ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ: ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ- ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਏ ਸਨ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ- ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਗਲਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ- ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਪੀਨਲ ਕੋਡ 1860 - ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ)

XXXXXX

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ)- ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ: ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ- ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ

ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ" - ਧਾਰਾ 340 Cr. P.C. ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973 - ਧਾਰਾ 340

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ: 1.1 ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 340 Cr. P.C. ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10] [325-G-H; 326-A]

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਰਵਾਹ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਾਰਵਾਹ (**2005) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 370: [2005] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 708 ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।**

2. ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ 17.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ; ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਦੁਰਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ 17.08.2016 ਨੂੰ ਰਾਤ 11.15 ਵਜੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 16.08.2016 ਨੂੰ

ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਮਦੁਰਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 18.08.2016 ਦੀ ਸਵੇਰ 09.30 ਵਜੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 29.08.2016 ਦਾ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 15] [328-C-F]

XXXXXX

ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਪੁਸ਼ਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ 321

3. ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਸਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 16] [328-F-G; 329-B]

4. ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੇਸ਼ਕ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖਾ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਗਲਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਗਲਤ ਸੀ, ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 340 Cr.P.C. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ

ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18,19,21] [329-F-H; 330-A-B; D-E; 331-C-D]

XXXXXX

ਅਮਰਸੰਗ ਨਥਾਜੀ ਬਨਾਮ ਹਾਰਦਿਕ ਹਰਸ਼ਦਭਾਈ ਪਟੇਲ **(2017) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 117**; ਚਿੰਤਾਮਨੀ ਮਾਲਵੀਆ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ **(2018) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 15 ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।**

ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1998) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 749**; ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਬਨਾਮ ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਅਤੇ ਹੋਰ **(2006) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 188: [2006] 4 Suppl. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 450 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ

[2005] 2 SCR 708	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 10
(2017) 1 SCC 117	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 20
(2018) 6 SCC 15	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 20
(1998) 5 SCC 749	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 22
[2006] 4 Suppl. SCR 450	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 23

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 855

2016 ਦੇ Crl. O.P. (MD) ਨੰਬਰ 15370 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਿਤੀ 14.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਨਾਲ

2019 ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 856, 857, 858, 859

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਜੇ ਆਰ ਹੇਗੜੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਿਤਿਨ ਸਰਵਾਨਨ, ਬੀ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰੁਣਿਮਾ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਾਂਜਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯਦਰਸ਼ਿਨੀ, ਡੀ ਅਭਿਨਵ ਰਾਓ।

XXXXXX

ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਪੁਸ਼ਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ 323

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਐਸ. ਪਾਰਥ ਸਾਰਥੀ, ਐਸ. ਰਾਜਾ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰਨ,

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਆਰ. ਬਾਨੂਮਤੀ, ਜੇ. 1. ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ (Leave Granted)

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ [2016 ਦਾ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 7252, 7287 ਅਤੇ 8206] ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 14.09.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2016 ਦੇ Crl. OP (MD) ਨੰਬਰ 15370 ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ

(ਨਿਆਂਇਕ) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੇ 19.09.2016 ਨੂੰ ਕੇ. ਪੁਡੂਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾਵਾਂ 193, 466, 468 ਅਤੇ 471 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 1331/2016 ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ AIADMK ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਬਰਖਾਸਤ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। ਭਾਨੂਮਤੀ ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਔਰਤ ਨੇ ਸਾਲ 2011 ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮਹਿਲਾ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 294 (ਬੀ), 323, 344, 354 (ਏ) ਅਤੇ 506 (i) ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 2016 ਦੇ Crl. OP (MD) ਨੰਬਰ 15370 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 438 Cr.P.C. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 17.08.2016 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। 2016 ਦੇ Crl.

OP (MD) ਨੰਬਰ 15370 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 17.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

XXXXXX

ਜ਼ਮਾਨਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 17.08.2016 ਨੂੰ 23.15 ਵਜੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 18.08.2016 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 09.30 ਵਜੇ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 17.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 23.08.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 29.08.2016 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਤਾਰੀਖ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਸੀ।

5. ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਲਿਖਤੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਮਦੁਰਈ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਅਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੇ 19.09.2016 ਨੂੰ ਕੇ. ਪੁਡੂਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾਵਾਂ 193, 466, 468 ਅਤੇ 471 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 19.09.2016 ਨੂੰ ਕੇ. ਪੁਡੂਰ ਥਾਣੇ, ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 1331/2016 ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6. ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। 26.09.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 1331/2016 ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

XXXXXX

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਹੇਗੜੇ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ 'ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ' ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਮੰਨ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

8. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਤਕਾਲੀ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 1331/2016 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਚਿਦਾ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (**1998) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 493 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।**

9. ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।

10. ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 340 CR. P.C. ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ CR. P.C. ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਵਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਾਰਵਾਹ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਾਰਵਾਹ **(2005) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 370 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ** ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ:

XXXXXX

"23. CR. P.C. ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਹੈ "ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ"। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਪਰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਵਿਧਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਰੁਤਬੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕਲਪ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੀ। ....."

11. CR. P.C. ਦੀ ਧਾਰਾ 195 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ"। CR. P.C. ਦੀ ਧਾਰਾ 340 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ

ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 193, 467, 468 ਅਤੇ 471 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

XXXXXX

12. ਕਥਿਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲਈ ਭਾਨੂਮਤੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 294 (ਬੀ), 323, 344, 354-ਏ ਅਤੇ 506 (i) ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 1627/2016 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 11.08.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 22.08.2016 ਤੱਕ ਕੋਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ।

13. ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 15370/2016 ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 17.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਦੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 17.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 17.08.2016 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।" ਤੀਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 18.08.2016 ਨੂੰ ਬੰਗਲੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੂਠਾ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ 22.08.2016 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 9 (i) (N) ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 10 ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ।

14. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਕੀਲ ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਮਦੁਰਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਅਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮਦੁਰਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਚਿਦਾ ਨੰਦ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਖੇਡੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ Crl. O.P. (MD) ਨੰਬਰ 15370/2016 ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ।

XXXXXX

15. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ Crl. O.P. (MD) ਨੰਬਰ 15370/2016 ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੂੰ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 18.08.2016 ਨੂੰ Crl. O.P. (MD) ਨੰਬਰ 15370/2016 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਐਸ ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ, ਨੰਬਰ 51 ਲਾਅ ਚੈਂਬਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਦੁਰਈ "17 ਅਗਸਤ 2016 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਸਕਰਣ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ 17.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣ; ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਦੁਰਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ 17.08.2016 ਨੂੰ ਰਾਤ 11.15 ਵਜੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 29.08.2016 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਕਿ ਇੱਕ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 16.08.2016 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਮਦੁਰਈ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 18.08.2016 ਦੀ ਸਵੇਰ 09.30 ਵਜੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਮਿਤੀ 29.08.2016 ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

16. ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਧਿਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 17.08.2016 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 18.08.2016 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 09.30 ਵਜੇ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਤੋਂ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 16.08.2016 ਨੂੰ

ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਤੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ।

XXXXXX

ਸ਼ਸ਼ੀਕਲਾ ਪੁਸ਼ਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ
[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ, ਜੇ.] 329

17. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ ਨੇ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"11. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 340 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ

ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

12. ਇਹ ਇੱਕ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸੋਚ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ Crl. O.P. (MD) ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਨੰਬਰ 15370/2016 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

XXXXXX

ਬੇਸ਼ਕ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ

ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਗਲਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ। ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੱਥ ਲਿਖਣ ਦੇ ਮਾਹਰ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਹੱਥ ਲਿਖਣ ਦੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡ ਕੇ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

19. ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਗਲਤ ਹੈ, ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 340 CR. P.C. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

20. ਅਮਰਸੰਗ ਨਥਾਜੀ ਬਨਾਮ ਹਾਰਦਿਕ ਹਰਸ਼ਦਭਾਈ ਪਟੇਲ **(2017) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 117** ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 340 CR. P.C. ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ

ਬੋਲਣ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"6. ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 (1860 ਦਾ 45) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ." ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾਵਾਂ 199 ਅਤੇ 200 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 340 (1) CR. P.C. ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। (ਦੇਖੋ ਕੇ.ਟੀ.ਐਮ.ਐਸ. ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1992) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 178) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ 'ਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਹੈ।

XXXXXX

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਚਿੰਤਾਮਨੀ ਮਾਲਵੀਆ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ **(2018) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 15** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

22. ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 1331/2016 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੀ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1998) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 749** ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਹੈ; ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18.08.2016 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

23. ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਬਨਾਮ ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਅਤੇ ਹੋਰ **(2006) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 188 ਕੇਸ ਵਿੱਚ** ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

XXXXXX

"7. ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, (ii) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਅਤੇ (iii) ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ। ਕੋਈ ਲਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ..... ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ/ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

24. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 1331/2016 ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ।

25. **ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016:-** ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 26.09.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਤੂਤੀਕੋਰਿਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁਡੁਕਕੋਟਾਈ ਦੇ ਮਹਿਲਾ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੀੜਤ ਭਾਨੂਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਇਛੁੱਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

XXXXXX

26. **ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 276/2016:-** 11.10.2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੁਗੰਤੀ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਭਾਨੂਮਤੀ ਦੀ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੁਗੰਤੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮੁਥੂ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 147, 148, 448, 506 (2) ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ (ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1992) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਤਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ ਦੇ ਥੀਸਾਯਨਵਿਲਾਈ ਥਾਣੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 276/2016 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 18.11.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 18.11.2016 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ SLP (Crl.) ਨੰਬਰ 9064/2016 ਅਤੇ 9065/2016 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਆਇਆ, ਤਾਂ 22.11.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾਵਾਂ 147, 148, 448, 506 (ii) ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ (ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1992) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 276/2016 (ਥੀਸਾਯਾਨਵਿਲਾਈ, ਥਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

27. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:- **ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (Crl.) ਨੰਬਰ 7252/2016:-** ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 1331/2016 (ਕੇ. ਪੁਡੂਰ ਥਾਣੇ) ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (23), 2016 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 1331 ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ।

28. **SLP (Crl.) ਨੰਬਰ 7287/2016 ਅਤੇ 8206/2016: ਅਪਰਾਧ** ਨੰਬਰ 5/2016 (AWPS, ਪੁਡੁਕੋਟਾਈ, ਤੂਤੀਕੋਰਿਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 5/2016 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

XXXXXX

29. **SLP (Crl.) ਨੰਬਰ 9064/2016 ਅਤੇ 9065/2016: -** ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 276/2016 (ਥੀਸਯਾਨਵਿਲਾਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਤਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ) ਵਿੱਚ 22.11.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 276/2016 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 276/2016 ਵਿੱਚ

ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 276/2016 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi